

Noget lignende gælder ogsaa om det andet Spørgsmaal, der er blevet draget frem, angaaende Dagpengenes Forhøjelse. Hele Udvalget erkender, at de nuværende Dagpenge ere altfor lave, og at det ikke er passende at give Rigsdagens Medlemmer Dagpenge af et Beløb, der er mindre end det, man i Stændertiden gav de stænderdeputerede, mindre end det, Medlemmerne af Rigsraadet fik efter 1863, ikke at tale om, at det er mindre end det, Regeringen selv har fastsat som Dagpengebeløb for Jærnbaneraad, Kirkeraad o. s. v. Regeringen har da ogsaa selv tidligere forelagt Forslag om en saadan Forhøjelse af Dagpengene, og Landstinget er gaaet ind derpaa, men paa Grund af Tidens Knaphed naaede det ikke til anden Behandling her i Tinget. Udvalget har heller ikke ment at burde gøre noget Forslag i denne Retning, men kan kun haabe, at Regeringen paa ny tager Sagen for og fremkommer med Forslag derom.

Der foreligger forskellige Vædringsforslag saa vel til Regeringsforslaget som til Flertallets Forslag, men dem skal jeg ikke indlade mig paa, inden jeg har hørt de vedkommende Forslagsstillere begrunde dem.

Første Viceformand (Bøjfen): Da jeg angav det Afsnit, som er under Forhandling her, forsøgte jeg at føje til, at dertil hører ogsaa det af Mindretallet under Nr. 5 stillede aldeles subsidiære Forslag. Om dette skal jeg kun bemærke, at dersom Flertallets Forslag under Nr. 2, som er videregaaende, bliver vedtaget, vil der ikke kunne stemmes over Forslaget under Nr. 5, som da falder bort.

Gad: Medens Forhandlingen i Lørdags jo væsentlig drejede sig om og maatte dreje sig om, hvilken Løsning af hele Valgspørgsmaalet der vilde være den heldigste, naar ikke alene Grundlovens Ord, men det, som utvivlsomt er dens Tante, skulde gennemføres, saa er Spørgsmaalet i Dag et andet. Spørgsmaalet er dette: Hvis man skal gaa til en Udvidelse af Folketinget med 35 Medlemmer, altsaa til 137 Medlemmer, maa det saa anses for heldigst at slutte sig til Regeringsforslaget mulig med det Par Vædringer, som ere stillede af Udvalgets Mindretal, eller vil det være rigtigt at følge Flertallet i dets Forslag, som jo er en fuldstændig Omdannelse af Regeringsforslaget. Jeg skal derfor ogsaa i Dag indskrænke mig til at behjæ dette Spørgsmaal. — Jeg skal tillade mig at sige til den ærede Ordfører, at naar han nu i sine Udtalelser søgte at styrke sin

Opfattelse af, hvorledes Regeringsforslaget fuldstændig burde omdannes med en Udtalelse fra Betænkningen af Mindretallet, i hvilken det hedder, at man mener, at Folketinget saa meget som muligt skulde være et Udtryk for Stemningen blandt Vælgerne, og at enhver Vælger saa vidt muligt — ogsaa i Afgørelsen af, hvilke Folketingsmænd der skulde sidde her i Folketinget — maatte staa fuldstændig lige, saa skal jeg tillade mig dertil at give det Svar, at denne Begrundelse aldeles ikke passer paa det Forslag, som de ærede Medlemmer have stillet, eller overhovedet aldeles ikke passer, saa længe man ikke vil forlade Princippet om Enkeltkreds; det passer fuldstændig, naar man vil gaa over til større Kreds af et passende Omfang med Forholdstalsvalg, saaledes at Vælgerne virkelig da, naar de dog have et nogenlunde betydeligt Tal, kunne samle sig sammen, naar de have en bestemt politisk Mening og saa en eller to eller mulig efter Omstændighederne flere Repræsentanter efter deres Tal; i saa Tilfælde passer det. Men det passer aldeles ikke paa de Forhold, her er Tale om, naar der vælges i Enkeltkreds, hvad enten disse Enkeltkreds blive dannede inden for Amtsgrænserne eller udenfor. Jeg skal end yderligere tillade mig at sige, at det saa meget mindre er Tilfældet, som jeg en Gang i Sjor eller i Sommer — jeg husker ikke, naar det var, men det ligger længere Tid tilbage — tog mig det over at anstille en Undersøgelse af, hvis vi tænkte os Stemmegivningingen ved sidste Valg fordelt efter de Kreds, som nu foreslaas henholdsvis af Regeringen og af det ærede Flertal, hvorledes Udfaldet vilde være blevet efter de Stemmer, som bitterlig ere faldne, og som ere optegnede fordelte mellem Højre og Venstre. Jeg kom til det Resultat — jeg kan ikke nøjagtig huske Tallene i dette Øjeblik, jeg har ikke tænkt paa det, før den ærede Ordfører i Dag mindede mig derom — jeg kom som nævnt til det Resultat, at det ærede Ministeriums Forslag ikke vilde give Højre det Antal Repræsentanter, som det i Grunden maatte have efter det Antal Vælgere, der staar bag ved; de ville ganske vist saa flere, end de have i dette Øjeblik, men de ville paa ingen Maade naa det Tal, som svarer til Proportionstallet mellem Vælgerne. Jeg undersøgte dernæst ogsaa det Forslag, som det ærede Flertal har stillet, og jeg kom med Hensyn hertil til det Resultat, at det vilde give Højre endnu en Del færre. Det er altsaa noksom et Bevis for, at hvad enten vi følge det ærede Ministerium eller det ærede Flertal, saa ville vi overhovedet ikke komme til